

Sygn. akt: XII 1 Co 495/22

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2023 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko dłużnikowi **R. O.**

ze skargi wierzyciela na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) D. G. z dnia 22 lutego 2022r. w sprawie egzekucyjnej **Km (...)**

postanawia:

1. zmienić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) D. G. z dnia 22 lutego 2022 r. w ten sposób, że odmówić wszczęcia egzekucji w zakresie odsetek za okres od dnia 13 czerwca 2018r. do dnia 31 grudnia 2018r.;
2. w pozostałym zakresie oddalić skargę;
3. zasądzić od dłużnika R. O. na rzecz wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 25,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Joanna Krata

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) D. G. z dnia 22 lutego 2022r. w sprawie egzekucyjnej Km (...), w którym Komornik odmówił egzekwowania odsetek zaległych jako przedawnionych.

Skarżący zarzucił Komornikowi naruszenie art. 804 § 2 k.p.c. polegające na nieprawidłowym uznaniu, iż odsetki umowne za opóźnienie liczone od dnia 17 sierpnia 2017 r. do dnia 31 stycznia 2019 r. zasądzone tytułem wykonawczym od należności głównej, są przedawnione.

Wierzyciel wskazał, że bieg terminu przedawnienia wierzytelności objętej tytułem wykonawczym stanowiącym podstawę egzekucji był wielokrotnie przerywany przez następujące czynności: wniesienie pozwu przez wierzyciela, wydanie nakazu zapłaty, nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, wniesienie pierwszego wniosku egzekucyjnego, wydanie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) M. B. postanowienia z dnia 28 września 2021 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego oraz wniesienie drugiego wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Komornika oraz o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela zwrotu kosztów postępowania.

Komornik przekazał uzasadnienie dokonania zaskarżonej czynności wraz z aktami egzekucyjnymi Km (...), wnosząc o oddalenie skargi wierzyciela w całości jako bezzasadnej.

Sąd ustalił, co następuje:

Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) zostało wszczęte z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi R. O. w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 maja 2018r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 24 września 2018r.

Wierzyciel wniósł o wyegzekwowanie kwoty głównej zasądzonej w tytule wykonawczym wraz z odsetkami umownymi od dnia 17 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu i kosztami poprzedniej egzekucji (k. 2 akt Km). Jednocześnie wierzyciel wniósł o ograniczenie egzekucji o kwoty dobrowolnie wpłacone przez dłużnika. Wierzyciel oświadczył, że ostatnia dobrowolna wpłata dłużnika miała miejsce w dniu 30 października 2018 r.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2022 r. Komornik odmówił wszczęcia egzekucji w zakresie odsetek przekraczających 3 lata od daty złożenia wniosku egzekucyjnego, wobec stwierdzenia ich przedawnienia (k. 8 akt Km).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt egzekucyjnych Km (...).

Sąd zważył, co następuje:

Skarga wierzyciela zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Komornik oceniając kwestię przedawnienia roszczenia, winien stosować obowiązujące przepisy prawa w tym art. 125 §1 k.c. oraz art. 118 zd. 2 k.c., z uwzględnieniem rozwiązań intertemporalnych przewidzianych w art.5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018r. o zmianie ustawy- Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 1104). Nadto Komornik formułując postanowienie o odmowie wszczęcia egzekucji w odniesieniu do odsetek, winien w sposób jasny (tj. przez podanie daty początkowej i końcowej) określić okres, którego dotyczy odmowa. Użyte przez Komornika sformułowanie „za okres przekraczających 3 lata od daty złożenia wniosku egzekucyjnego” jest dalece nieprecyzyjne i może rodzić wątpliwości co do zakresu przedmiotowego prowadzonej przez Komornika egzekucji (na co wskazuje choćby treść zarzutu wierzyciela związana z naruszeniem art. 804 §2 k.p.c.). W przypadku dłużnika, takie określenie praktycznie uniemożliwia merytoryczną ocenę postanowienia; dłużnik nie ma wiedzy, kiedy „złożono wniosek egzekucyjny”, nie otrzymuje też odpisu wniosku, zaś w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji (k. 12 akt Km) Komornik nie określa daty początkowej naliczania egzekwowanych od dłużnika odsetek.

Zgodnie z przepisem art. 125 § 1 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu (...) przedawnia się z upływem sześciu lat; jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat.

Powołany przepis art. 125 §1 k.c. różnicuje długość terminów przedawnienia świadczeń okresowych, którymi są odsetki za opóźnienie - wymagalnych w dacie uprawomocnienia się orzeczenia i wymagalnych po tym dniu.

Sąd Najwyższy - Izba Cywilna w wyroku z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie pod sygn. akt I CSK 197/13 wyczerpująco wyjaśnił, że określony w art. 125 § 1 k.c. sześcioletni (poprzednio dziesięcioletni) termin przedawnienia ma zastosowanie do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w dniu uprawomocnienia się wyroku. Trzyletniemu przedawnieniu ulegają stwierdzone wyrokiem roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku.

Będący podstawą egzekucji w sprawie Km (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 maja 2018r. uprawomocnił się z dniem 12 czerwca 2018r. (k. 17). W konsekwencji stwierdzić należy, iż odsetki za opóźnienie naliczane – zgodnie z tytułem wykonawczym - od dnia 17 sierpnia 2017r. do dnia 12 czerwca 2018r. (data uprawomocnienia się nakazu zapłaty), podlegały sześciolietniemu terminowi przedawnienia (na podstawie art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1104)). Nie może budzić wątpliwości, że termin ten - podobnie jak w przypadku należności głównej - nie upłynął.

Oceniając kwestie upływu trzyletniego terminu przedawnienia w odniesieniu do dalszych odsetek należnych po dniu uprawomocnienia się nakazu zapłaty (tj. od dnia 13 czerwca 2018r.) Sąd miał na uwadze następujące okoliczności faktyczne i prawne:

- z chwilą nadania tytułowi egzekucyjnemu – na wniosek wierzyciela – klauzuli wykonalności (co w sprawie niniejszej miało miejsce w dniu 24 września 2018r.) – termin przedawnienia biegnie na nowo (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015r., III CZP 103/14);

- zgodnie z przepisem art. 118 zdanie drugie k.c., w przypadku gdy właściwym dla danego roszczenia terminem przedawnienia jest termin dwuletni albo dłuższy, przedawnienie następuje w ostatnim dniu roku kalendarzowego, reguła ta oznacza wydłużenie terminu przedawnienia do końca roku i dotyczy także terminów przedawnienia określonych w art. 125 §1 k.c.;

- termin przedawnienia roszczenia, który rozpoczął bieg i nie upłynął przed dniem 09 lipca 2018r. jako dniem wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018r. o zmianie ustawy- Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 1104), kończy się ostatniego dnia roku kalendarzowego (art. 118 zdanie drugie k.c. w związku z art. 5 ust. 1 powołanej ustawy); uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2022r., III CZP 46/22);

- wierzyciel nie przedłożył dokumentu (zgodnie z przepisem art. 797 §1(1) k.p.c.), z którego wynikałoby, że doszło do kolejnego przerwania biegu przedawnienia (po nadaniu klauzuli wykonalności, a przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie Km (...) - co miało miejsce w dniu 14.02.2022r. (data nadania za pośrednictwem operatora pocztowego wniosku egzekucyjnego, k. 6 akt Km).

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i powołane przepisy prawa w zw. z art. 767 §1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

W pozostałym zakresie skarga wierzyciela podlegała oddaleniu jako bezzasadna, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji postanowienia, na podstawie art. 767 §1 k.p.c. w zw. z art. 804 §2 k.p.c. w zw. z art. 125 §1 k.c.

Wierzyciel dochodzi w postępowaniu egzekucyjnym Km (...)roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 maja 2018 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 24 września 2018 r. Z adnotacji z dnia 16 grudnia 2021 r. umieszczonej na tytule wykonawczym wynika, że na podstawie opisanego tytułu toczyło się uprzednio postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...).

Zgodnie z art. 797 § 1¹ k.p.c. jeżeli z treści tytułu wykonawczego wynika, że termin przedawnienia dochodzonego roszczenia upłynął, do wniosku należy dołączyć również dokument, z którego wynika, że doszło do przerwania biegu przedawnienia. Obowiązek przedłożenia stosownych dokumentów spoczywa niewątpliwie na wierzycielu.

Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Do przerwania biegu terminu przedawnienia dochodzi również przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone.

Zdaniem Sądu wierzyciel nie wykazał, iż do przerwania biegu terminu przedawnienia doszło na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego Km (...). Wierzyciel nie przedłożył żadnych dokumentów, z których wynikałaby przyczyna, z jakiej doszło do umorzenia tego postępowania egzekucyjnego. Podkreślić w tym miejscu należy, iż wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie w każdym przypadku powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Zdaniem Sądu, również oświadczenie wierzyciela o dobrowolnych wpłatach przez dłużnika bezpośrednio na rzecz wierzyciela, nie stanowi przesłanki do uznania, iż w sprawie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia. Wierzyciel nie przedłożył żadnych dokumentów, z których wynikałoby uznanie roszczenia przez dłużnika.

O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi, orzeczono na podstawie przepisów art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., mając na uwadze wynik postępowania - fakt częściowego tylko uwzględnienia skargi. Sąd uznał za zasadne obciążenie wierzyciela połową kosztów postępowania. Na koszty sądowe w sprawie niniejszej złożyła się opłata stała od skargi w kwocie 50 zł, z czego 25 zł zostało zasądzone na rzecz wierzyciela od dłużnika).

SSR Joanna Krata

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. Co;
2. odpis sentencji postanowienia doręczyć:
 - pełnomocnikowi wierzyciela z pouczeniem nr 2 (poczta),
 - dłużnikowi z pouczeniem nr 2 i odpisem skargi (poczta),
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni z epo Asystentowi.

G., dnia 10 stycznia 2023 r.

SSR Joanna Krata